ពិធីសារតាមចិត្តជ្រើសរើសជាប់នឹងអនុសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិកុមារ ពាក់ព័ន្ធនឹងការលក់កុមារ ពេស្យាកម្មកុមារ និងកាមសាស្ត្រកុមារ

អនុម័ត និងបើកឱ្យចុះហត្ថលេខា ឱ្យសច្ចាប័ននិងចូលជាសមាជិក ដោយមហាសន្និបាតនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ
តាមសេចក្តីសម្រេចចិត្តលេខ : A/RES/៥៤/២៦៣ ចុះថ្ងៃទី ២៥ ខែឧសភា ឆ្នាំ ២០០០

ចូលជាធរមាននៅថ្ងៃទី ១៨ ខែមករា ឆ្នាំ២០០២ ស្របតាមមាត្រា ១៤

រដ្ឋភាគីនៃពិធីសារនេះ

យល់ឃើញថា ដើម្បីធ្វើឱ្យសម្រេចគោលបំណងនៃអនុសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិកុមារ និងការអនុវត្តបទបញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិកុមារ ពិសេសមាត្រា ១ មាត្រា ១១ មាត្រា ២១ មាត្រា ៣២ មាត្រា ៣៣ មាត្រា ៣៤ មាត្រា ៣៥ និងមាត្រា ៣៦ ឱ្យកាន់តែបានច្រើន ការពង្រីកវិធានការគឺជាការសមស្រប នឹងការសន្យារបស់រដ្ឋភាគី ដើម្បីធានាការពារកុមារ ប្រឆាំងនឹងការលក់កុមារ ពេស្យាកម្មកុមារ និងកាមសាស្ត្រកុមារ ។

យល់ឃើញផងដែរថា អនុសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិកុមារ ទទួលស្គាល់សិទ្ធិកុមារទទួលការការពារប្រឆាំងនឹងការធ្វើអាជីវកម្មសេដ្ឋកិច្ច និងការឱ្យធ្វើការងារដែលគ្រោះថ្នាក់ ឬការងារដែលប៉ះពាល់ដល់ការសិក្សារបស់កុមារ ឬធ្វើឱ្យខូចសុខភាពកុមារ ឬការអភិវឌ្ឍន៍ខាងរូបរាងកាយ ប្រាជ្ញា ស្មារតី សីលធម៌ឬសង្គម ។

មានកង្វល់យ៉ាងខ្លាំង ចំពោះកំណើនច្រើនឡើងនៃការជួញដូរកុមារជាអន្តរជាតិ ដើម្បីលក់កុមារ ពេស្យាកម្មកុមារ និងកាមសាស្ត្រកុមារ ។

មានការបារម្ភយ៉ាងជ្រាលជ្រៅ ដោយការអនុវត្តយ៉ាងរីករាលដាល និងជាបន្តនៃទេសចរណ៍ផ្លូវភេទ ដែលកុមារងាយរងគ្រោះច្រើនជាងគេ ដោយហេតុថា ទេសចរណ៍ផ្លូវភេទជំរុញដោយផ្ទាល់ឱ្យមានការលក់កុមារ ពេស្យាកម្មកុមារ និងកាមសាស្ត្រកុមារ ។

ទទួលស្គាល់ថា ក្រុមមួយចំនួនដែលងាយរងគ្រោះច្រើនជាងគេ រួមទាំងកុមារី គឺស្ថិតក្នុងចំណុចគ្រោះថ្នាក់នៃការកេងប្រវ័ញ្ចផ្លូវភេទខ្លាំងជាងគេ និង*ទទួលស្គាល់ថា* កុមារីស្ថិតក្នុងតួលេខខ្ពស់ហួសហេតុក្នុងចំណោមអ្នករងគ្រោះនៃការកេងប្រវ័ញ្ចផ្លូវភេទ។

មានកង្វល់ ចំពោះភាពងាយរកបានច្រើនឡើងនៃកាមសាស្ត្រកុមារតាមអ៊ីនធឺណែត និងបច្ចេកវិទ្យាផ្សេងទៀតដែលកំពុងវិវឌ្ឍ និង*រំលឹកឡើងវិញ* អំពីសន្និសីទអន្តរជាតិ ធ្វើនៅទីក្រុងវីយែនក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៩ ស្តីពីការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងការផ្សព្វផ្សាយរូបកាមសាស្ត្រកុមារតាមអ៊ីនធឺណែត ជាពិសេសសេចក្តីសន្និដ្ឋាននៃសន្និសីទនេះ អំពាវនាវឱ្យពិភពលោកទាំងមូល ដាក់ជាបទឧក្រិដ្ឋចំពោះការផលិត ការចែកចាយ ការនាំចេញ ការបញ្ជូន ការនាំចូល ការកាន់កាប់ដោយចេតនា និងការផ្សព្វផ្សាយរូបកាមសាស្ត្រកុមារ និង*សង្កត់ធ្ងន់* លើសារសំខាន់នៃកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ និងភាពជាដៃគូរជិតស្និទ្ធរវាងរដ្ឋាភិបាល និងឧស្សាហកម្មអ៊ីនធឺណែត។

ជឿជាក់ថា ការលុបបំបាត់ការលក់កុមារ ពេស្យាកម្មកុមារ និងកាមសាស្ត្រកុមារ នឹងត្រូវបានសម្រួលតាមរយៈការអនុម័តយកវិធីសាស្ត្រចម្រុះផ្នែកព្រមគ្នា ដោយគិតទៅលើកត្តាបង្ករ មានជាអាទិ៍ ភាពឱនថយ ភាពក្រីក្រ គម្លាតខាងសេដ្ឋកិច្ច វិសមធម៌នៃរចនាសម្ព័ន្ធខាងសង្គមនិងសេដ្ឋកិច្ច ភាពមិនប្រក្រតីនៃគ្រួសារ កង្វះខាតខាងការអប់រំ ការផ្លាស់ទីលំនៅពីជនបទមកទីក្រុង ការរើសអើងភេទ ការប្រព្រឹត្តខាងផ្លូវភេទរបស់មនុស្សពេញវ័យដែលគ្មានការទទួលខុសត្រូវ ការអនុវត្តជាទម្លាប់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ជម្លោះប្រដាប់អាវុធ និងការជួញដូរកុមារ។

ជឿជាក់ផងដែរថា ការខិតខំលើកកំពស់ការយល់ដឹងជាសាធារណៈគឺជាការចាំបាច់ ដើម្បីកាត់បន្ថយតម្រូវការរបស់អតិថិជនចំពោះការលក់ដូរកុមារ ពេស្យាកម្មកុមារ និងកាមសាស្ត្រកុមារ និង*មានជំនឿ* លើសារសំខាន់នៃការពង្រឹងភាពជាដៃគូនៅទូទាំងពិភពលោក ជាមួយតួអង្គទាំងអស់ និងការលើកកំពស់ការអនុវត្តច្បាប់ថ្នាក់ជាតិ។

កត់សំគាល់ បទបញ្ញត្តិនៃលិខិតុបករណ៏គតិយុត្តអន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធនឹងការការពារកុមារ រួមមានអនុសញ្ញាក្រុងឡាអេស្តីពីការការពារកុមារ និងសហប្រតិបត្តិការសុំកូនជាអន្តរប្រទេស អនុសញ្ញាក្រុងឡាអេស្តីពីទិដ្ឋភាពរដ្ឋប្បវេណីនៃការចាប់ពង្រត់កុមារជាលក្ខណៈអន្តរជាតិ អនុសញ្ញាក្រុងឡាអេស្តីពីដែនសមត្ថកិច្ចច្បាប់ដែលអាចអនុវត្តបាន ការទទួលស្គាល់ ការប្រតិបត្តិ និងសហប្រតិបត្តិការលើការទទួលខុសត្រូវរបស់ឪពុកម្តាយ និងវិធានការសម្រាប់ការពារកុមារ និងអនុសញ្ញាលេខ ១៨២ របស់អង្គការ

ពលកម្មអន្តរជាតិស្តីពីការហាមឃាត់ និងវិធានការបន្ទាន់ ដើម្បីលុបបំបាត់ទម្រង់អាក្រក់បំផុតនៃពលកម្មកុមារ ។

បានទទួលការលើកទឹកចិត្ត ដោយការគាំទ្រដ៏ច្រើនលើសលប់លើអនុសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិកុមារ ដែលបញ្ជាក់ឱ្យឃើញនូវការប្តេជ្ញាកាន់តែទូលំទូលាយ ក្នុងការលើកស្ទួយ និងការពារសិទ្ធិកុមារ ។

ទទួលស្គាល់ សារៈប្រយោជន៍នៃការអនុវត្តបទបញ្ញត្តិនៃកម្មវិធីសកម្មភាព ដើម្បីបង្ការការលក់កុមារ ពេស្យាកម្មកុមារ និងកាមសាស្ត្រកុមារ និងសេចក្តីប្រកាស និងកម្មវិធីសកម្មភាពដែលបានអនុម័តក្នុងសមាជពិភពលោកប្រឆាំងនឹងការកេងប្រវ័ញ្ចផ្លូវភេទលើកុមារ ក្នុងគោលដៅពាណិជ្ជកម្ម ធ្វើនៅទីក្រុងស្តុកខុម ពីថ្ងៃទី ២៧ ដល់ ៣១ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៩៦ និងសេចក្តីសម្រេច និងអនុសាសន៍សមស្របផ្សេងទៀតរបស់អង្គការអន្តរជាតិដែលពាក់ព័ន្ធ ។

គិតគូរ អំពីសារសំខាន់នៃប្រពៃណី និងតម្លៃខាងវប្បធម៌របស់ប្រជាពលរដ្ឋម្នាក់ៗ ក្នុងការការពារកុមារ និងក្នុងការធ្វើឱ្យកុមារមានការរីកចម្រើនដោយសុខដុម ។

បានព្រមព្រៀងគ្នាដូចតទៅ :

មាត្រា ១

រដ្ឋភាគី ត្រូវហាមឃាត់ការលក់កុមារ ពេស្យាកម្មកុមារ និងកាមសាស្ត្រកុមារ ដូចបានកំណត់ដោយពិធីសារនេះ ។

មាត្រា ២

សម្រាប់គោលបំណងនៃពិធីសារនេះ :

(ក) ការលក់កុមារ គឺជាអំពើ ឬកិច្ចការជំនួញរបស់មនុស្សណាម្នាក់ ឬក្រុមមនុស្សណាមួយ ដើម្បីផ្ទេរកុមារទៅមនុស្សម្នាក់ទៀត ឬក្រុមមនុស្សមួយទៀត បំណងយកកម្រៃ ឬអត្ថប្រយោជន៍ផ្សេងទៀត ។

(ខ) ពេស្យាកម្មកុមារ គឺជាការប្រើប្រាស់កុមារក្នុងសកម្មភាពផ្លូវភេទ បំណងយកកម្រៃ ឬអត្ថប្រយោជន៍តាមទម្រង់ផ្សេងៗ ។

(គ) កាមសាស្ត្រកុមារគឺជាការបង្ហាញទាំងឡាយ ទោះតាមមធ្យោបាយអ្វីក៏ដោយ អំពីសកម្មភាពរួមភេទជារូបពិត ឬដោយការថតចម្លងរូបភាពពិត ឬការបង្ហាញអាវយវៈភេទរបស់កុមារ សម្រាប់គោលបំណងចម្បងខាងផ្លូវភេទ។

មាត្រា ៣

១. រដ្ឋភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាជាអប្បបរិមាថា អំពើនិងសកម្មភាពខាងក្រោមនេះ ត្រូវទទួលការផ្តន្ទាទោសយ៉ាងពេញលេញក្រោមច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌរបស់ខ្លួន ទោះជាបទល្មើសទាំងនោះ ត្រូវបានប្រព្រឹត្តនៅក្នុងប្រទេស ឬឆ្លងប្រទេស ឬជាលក្ខណៈបុគ្គល ឬជាលក្ខណៈចាត់តាំងក៏ដោយ :

(ក) ក្នុងបរិបទស្តីពីការលក់កុមារ ដូចបានកំណត់ក្នុងមាត្រា ២ :

(i) រាល់ការប្រគល់ ការបញ្ជូន ឬការយកកុមារ ទោះតាមមធ្យោបាយណាក៏ដោយ ក្នុងបំណង :

ក. ធ្វើអាជីវកម្មខាងផ្លូវភេទលើកុមារ

ខ. ផ្ទេរសរីរាង្គកុមារ ដើម្បីយកកម្រៃ

គ. ដាក់កុមារឱ្យធ្វើការងារដោយបង្ខំ

(ii) ការអូសទាញឱ្យយល់ព្រមមិនសមស្រប ក្នុងនាមជាអន្តរការី ដោយរំលោភលើលិខិតុបករណ៍គតិយុត្តអន្តរជាតិ ស្តីពីសុំកូនដែលកំពុងអនុវត្ត។

(ខ) ការឱ្យ ការទទួល ការរកឱ្យ ឬការឧបត្ថម្ភដល់កុមារ សម្រាប់ពេស្យាកម្មកុមារ ដូចបានកំណត់ក្នុងមាត្រា ២។

(គ) ការផលិត ការចែកចាយ ការផ្សព្វផ្សាយ ការនាំចូល ការនាំចេញ ការឱ្យ ការលក់ ឬការកាន់កាប់ សម្រាប់គោលបំណងខាងលើ នូវកាមសាស្ត្រកុមារ ដូចបានកំណត់ក្នុងមាត្រា ២។

(២) ដោយស្ថិតក្រោមបទបញ្ញត្តិនៃច្បាប់ជាតិរបស់រដ្ឋភាគី បទបញ្ញត្តិដូចគ្នានេះ ត្រូវអនុវត្តចំពោះការប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តអំពើណាមួយ ដូចបានពោលខាងលើ ព្រមទាំងចំពោះការសមគំនិត ឬការចូលរួមប្រព្រឹត្ត។

(៣) រដ្ឋភាគីនីមួយៗ ត្រូវដាក់បទល្មើសទាំងនោះ ជាបទល្មើសអាចផ្តន្ទាទោសបាន សមស្របទៅនឹងទម្ងន់នៃបទល្មើស។

(៤) ដោយស្ថិតក្រោមបទបញ្ញត្តិនៃច្បាប់ជាតិរបស់ខ្លួន រដ្ឋភាគីនីមួយៗ ត្រូវចាត់វិធានការតាមការសមស្រប ដើម្បីកំណត់កាតព្វកិច្ចទទួលខុសត្រូវរបស់នីតិបុគ្គលចំពោះបទល្មើស ដូចមានកំណត់ក្នុងកថាខណ្ឌ ១ នៃ មាត្រានេះ។ ដោយស្ថិតក្រោមគោលការណ៍គតិយុត្តិនៃរដ្ឋភាគី កាតព្វកិច្ចទទួលខុសត្រូវរបស់នីតិបុគ្គល អាចមានខាងព្រហ្មទ័ណ្ឌ រដ្ឋប្បវេណី ឬខាងរដ្ឋបាល។

(៥) រដ្ឋភាគី ត្រូវចាត់រាល់វិធានការសមស្របខាងផ្លូវច្បាប់និងរដ្ឋបាល ដើម្បីធានាថា ជនពាក់ព័ន្ធនឹងសុំកូន អនុវត្តស្របតាមបទបញ្ញត្តិនៃលិខិតុបករណ៍គតិយុត្តិអន្តរជាតិដែលកំពុងអនុវត្ត។

មាត្រា ៤

១. រដ្ឋភាគីនីមួយៗ ត្រូវចាត់វិធានការចាំបាច់ ដើម្បីបង្កើតដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួនលើបទល្មើស ដូចមានកំណត់ក្នុងមាត្រា ៣ កថាខណ្ឌ ១ បើបទល្មើសទាំងនោះ ត្រូវបានប្រព្រឹត្តលើដែនដីរបស់រដ្ឋភាគី ឬលើនាវា ឬយន្តហោះដែលចុះបញ្ជីនៅក្នុងរដ្ឋនោះ។

២. រដ្ឋភាគីនីមួយៗ អាចចាត់វិធានការចាំបាច់ ដើម្បីបង្កើតដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន គ្រប់គ្រងបទល្មើស ដូចមានយោងក្នុងមាត្រា ៣ កថាខណ្ឌ ១ ក្នុងករណីដូចខាងក្រោម :

(ក) បើជនជាប់សង្ស័យនៃបទល្មើស ជាជនជាតិរបស់រដ្ឋនោះ ឬជាជនតាំងនិវេសនដ្ឋានប្រក្រតីលើទឹកដីរបស់រដ្ឋនោះ។

(ខ) បើជនរងគ្រោះ ជាជនជាតិរបស់រដ្ឋនោះ។

៣. រដ្ឋភាគីនីមួយៗ ត្រូវចាត់វិធានការចាំបាច់ដូចគ្នានេះផងដែរ ដើម្បីបង្កើតដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន គ្រប់គ្រងបទល្មើសដូចបានបញ្ជាក់ខាងលើ បើជនជាប់សង្ស័យនៃបទល្មើសមានវត្តមានលើដែនដីរបស់រដ្ឋភាគី ហើយរដ្ឋភាគី មិនធ្វើបត្យាប័នជនជាប់សង្ស័យនេះទៅរដ្ឋភាគីផ្សេងទៀត ដោយមូលហេតុថា បទល្មើសត្រូវបានប្រព្រឹត្តដោយជនជាតិណាម្នាក់របស់ខ្លួន។

៤. ពិធីសារនេះ មិនផាត់ចេញនូវដែនសមត្ថកិច្ចព្រហ្មទណ្ឌណាមួយ ដែលប្រើប្រាស់ស្របតាមច្បាប់ជាតិទេ។

មាត្រា ៥

១. បទល្មើសដូចចែងក្នុងមាត្រា ៣ កថាខណ្ឌ ១ ត្រូវចាត់បញ្ចូលជាបទល្មើសដែលអាចធ្វើបត្យាប័ន ក្នុងសន្ធិសញ្ញាបត្យាប័នដែលមានរវាងរដ្ឋភាគី និងត្រូវបញ្ចូលជាបទល្មើសដែលអាចធ្វើបត្យាប័នបាន ក្នុងគ្រប់សន្ធិសញ្ញាបត្យាប័នដែលបានចុះកិច្ចសន្យារវាងរដ្ឋភាគី ស្របតាមល័ក្ខខ័ណ្ឌបញ្ញត្តិក្នុងសន្ធិសញ្ញានោះ ។

២. បើរដ្ឋភាគីដែលធ្វើបត្យាប័នកំណត់តាមអត្ថិភាពនៃសន្ធិសញ្ញាមួយ បានទទួលពាក្យសុំបត្យាប័នពីរដ្ឋភាគីមួយទៀតដែលមិនមានសន្ធិសញ្ញាបត្យាប័នជាមួយគ្នា រដ្ឋនោះអាចចាត់ទុកពិធីសារនេះ ជាមូលដ្ឋានគតិយុត្តិ សម្រាប់ធ្វើបត្យាប័នចំពោះបទល្មើសនោះ ។ ការធ្វើបត្យាប័ន ត្រូវស្ថិតក្រោមល័ក្ខខ័ណ្ឌបញ្ញត្តិ ដែលកំណត់ដោយច្បាប់របស់រដ្ឋដែលទទួលពាក្យសុំ ។

៣. រដ្ឋភាគី ដែលមិនធ្វើបត្យាប័នកំណត់តាមអត្ថិភាពនៃសន្ធិសញ្ញាណាមួយ ត្រូវទទួលស្គាល់បទល្មើសទាំងនោះ ជាបទល្មើសដែលអាចធ្វើបត្យាប័នរវាងរដ្ឋភាគី អាស្រ័យតាមល័ក្ខខ័ណ្ឌបញ្ញត្តិ ដែលកំណត់ដោយច្បាប់របស់រដ្ឋដែលទទួលការសុំ ។

៤. ដើម្បីធ្វើបត្យាប័នរវាងរដ្ឋភាគី បទល្មើសទាំងនោះត្រូវចាត់ទុកថាបានប្រព្រឹត្ត មិនត្រឹមតែនៅកន្លែងកើតបទល្មើសប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែនៅក្នុងទឹកដីរបស់រដ្ឋ ដែលបានកំណត់ជាដែនសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋនោះ ស្របតាមមាត្រា ៤ ។

៥. បើពាក្យសុំបត្យាប័ន ត្រូវបានធ្វើចំពោះបទល្មើស ដូចចែងក្នុងមាត្រា ៣ កថាខណ្ឌ ១ ហើយរដ្ឋភាគីដែលទទួលពាក្យស្នើសុំមិនធ្វើបត្យាប័ន ឬនឹងមិនធ្វើបត្យាប័នដោយមកពីសញ្ជាតិរបស់ចារីនៃបទល្មើស រដ្ឋនោះត្រូវចាត់វិធានការសមស្រប ដើម្បីប្តឹងទៅអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ដើម្បីផ្តន្ទាទោស ។

មាត្រា ៦

១. រដ្ឋភាគី ត្រូវចាត់វិធានការជួយគ្នាទៅវិញទៅមកឱ្យបានទូលំទូលាយបំផុត ទាក់ទងនឹងការស៊ើបអង្កេត ឬនីតិវិធីខាងព្រហ្មទណ្ឌ ឬនីតិវិធីធ្វើបត្យាប័ន ចំពោះបទល្មើសដូចមានកំណត់ក្នុងមាត្រា ៣ កថាខណ្ឌ ១ រួមមានការជួយផ្តល់ភស្តុតាងដែលមាន និងដែលចាំបាច់សម្រាប់ដំណើរការក្តី ។

២. រដ្ឋភាគី ត្រូវអនុវត្តកាតព្វកិច្ចក្រោមកថាខណ្ឌ ១ នៃមាត្រានេះ ស្របតាមសន្ធិសញ្ញា ឬនីតិវិធី ជួយគ្នាទៅវិញទៅមកតាមផ្លូវច្បាប់ដែលអាចមានរវាងគ្នានិងគ្នា។ បើគ្មានសន្ធិសញ្ញា ឬនីតិវិធីទាំងនោះទេ រដ្ឋភាគីត្រូវជួយគ្នាទៅវិញទៅមក ដោយយោងតាមច្បាប់ក្នុងប្រទេសរបស់ខ្លួន។

មាត្រា ៧

ស្ថិតក្រោមបទបញ្ញត្តិនៃច្បាប់ជាតិរបស់ខ្លួន រដ្ឋភាគីត្រូវៈ

(ក) ចាត់វិធានការដែលយល់ថាសមស្រប ដើម្បីឃាត់ទុក ឬរឹបអូសនូវ :

(i) ទំនិញ ដូចជា សម្ភារៈ ទ្រព្យ និងមធ្យោបាយខាងសម្ភារៈផ្សេងទៀតដែលយកមកប្រើ ដើម្បីប្រព្រឹត្តបទល្មើស ឬសម្រួលដល់ការប្រព្រឹត្តបទល្មើស ដូចមានចែងក្នុងពិធីសារនេះ។

(ii) ផលនៃបទល្មើស។

(ខ) អនុវត្តការស្នើសុំពីរដ្ឋភាគីម្ខាងទៀត ដើម្បីឃាត់ទុក ឬរឹបអូសទ្រព្យ ឬផលនៃបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងអនុកថាខណ្ឌ (ក)។

(គ) ចាត់វិធានការបិទជាបណ្ដោះអាសន្ន ឬជាស្ថាពរ នូវទីតាំងទាំងឡាយដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់ ដើម្បីប្រព្រឹត្តបទល្មើសទាំងនោះ។

មាត្រា ៨

១. រដ្ឋភាគី ត្រូវអនុម័តវិធានការសមស្រប ដើម្បីការពារសិទ្ធិ និងផលប្រយោជន៍កុមាររងគ្រោះដោយសារការអនុវត្ត ដែលហាមឃាត់ក្នុងពិធីសារនេះ នៅគ្រប់ដំណាក់កាលនៃនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ជាពិសេស ដោយៈ

(ក) ការទទួលស្គាល់ភាពងាយទទួលរងគ្រោះនៃកុមាររងគ្រោះ និងការសម្របសម្រួលនីតិវិធីដើម្បីទទួលស្គាល់តម្រូវការពិសេសរបស់កុមារ ជាអាទិ៍ តម្រូវការពិសេសរបស់កុមារ ក្នុងការធ្វើជាសាក្សី។

(ខ) ការប្រាប់កុមាររងគ្រោះអំពីសិទ្ធិ តួនាទីរបស់ពួកគេ និងវិសាលភាព កាលវិភាគ និងដំណើរការនៃនីតិវិធី និងអំពីការជំរះបញ្ចប់ដំណើរការក្ដី។

(គ) អនុញ្ញាតឱ្យមានការបង្ហាញ និងការពិចារណាអំពីទស្សនៈ សេចក្តីត្រូវការ និងកង្វល់របស់កុមាររងគ្រោះ ក្នុងនីតិវិធីដែលប៉ះពាល់ដល់ផលប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់កុមារ ដោយឱ្យស្របតាមបទបញ្ញត្តិនៃនីតិវិធីក្នុងច្បាប់ជាតិ ។

(ឃ) ផ្តល់សេវាគាំទ្រសមស្របចំពោះកុមាររងគ្រោះ នៅគ្រប់ដំណាក់កាលនៃនីតិវិធីខាងផ្លូវច្បាប់ ។

(ង) ការពារជីវិតឯកជន និងអត្តសញ្ញាណរបស់កុមាររងគ្រោះឱ្យបានសមស្រប និងចាត់វិធានការស្របតាមច្បាប់ជាតិ ជៀសវាងការផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានមិនសមស្រប ដែលនាំឱ្យស្គាល់អត្តសញ្ញាណរបស់កុមាររងគ្រោះ ។

(ច) ក្នុងករណីសមស្រប ផ្តល់សុវត្ថិភាពដល់កុមាររងគ្រោះ ព្រមទាំងគ្រួសាររបស់កុមាររងគ្រោះ និងសាក្សីដាក់បន្ទុកឱ្យផុតពីការបំភិតបំភ័យ និងការសងសឹក ។

(ឆ) ជៀសវាងការយឺតយ៉ាវ ក្នុងការជំរះបញ្ចប់ដំណើរការក្តី និងការអនុវត្តដីកា ឬសេចក្តីសម្រេចផ្តល់សំណងចំពោះកុមាររងគ្រោះ ។

២. រដ្ឋភាគីត្រូវធានាថា មន្ទិលសង្ស័យអំពីអាយុពិតរបស់ជនរងគ្រោះ មិនរារាំងដល់ការផ្តើមស៊ើបអង្កេតព្រហ្មទណ្ឌ រួមទាំងការស៊ើបអង្កេតដើម្បីកំណត់អាយុឡើយ ។

៣. រដ្ឋភាគីត្រូវចាត់វិធានការ ដើម្បីធានាថា ការគិតគូរតាមប្រព័ន្ធយុត្តិធម៌ព្រហ្មទណ្ឌរបស់កុមារដែលរងគ្រោះពីបទល្មើសដូចមានចែងក្នុងពិធីសារនេះ ត្រូវគិតជាចម្បងដល់ផលប្រយោជន៍ល្អបំផុតរបស់កុមារ ។

៤. រដ្ឋភាគី ត្រូវចាត់វិធានការដើម្បីធ្វើការបណ្តុះបណ្តាលសមស្រប ជាពិសេសការបណ្តុះបណ្តាលខាងផ្លូវច្បាប់ និងចិត្តសាស្ត្រ ដល់ជនទាំងឡាយដែលធ្វើការជាមួយជនរងគ្រោះពីបទល្មើសដែលហាមឃាត់ក្នុងពិធីសារនេះ ។

៥. រដ្ឋភាគី ក្នុងករណីសមស្រប ត្រូវអនុម័តវិធានការ ដើម្បីការពារសុវត្ថិភាព និងបូរណភាពរបស់ជនទាំងឡាយ និង/ឬអង្គការ ដែលពាក់ព័ន្ធក្នុងការងារបង្ការ និង/ឬការពារ និងស្តារនីតិសម្បទាជនរងគ្រោះនៃបទល្មើសនេះ ។

៦. គ្មានបទបញ្ញត្តិណាមួយនៃមាត្រានេះ ត្រូវបានបកស្រាយថាជាការប៉ះពាល់ ឬមានវិសមភាពនឹងសិទ្ធិរបស់ជនជាប់ចោទ ចំពោះការជំរះក្តីមួយដែលមិនលំអៀង និងយុត្តិធម៌ឡើយ ។

មាត្រា ៩

១. រដ្ឋភាគីត្រូវអនុម័ត ឬពង្រឹង អនុវត្ត និងផ្សព្វផ្សាយច្បាប់ វិធានការរដ្ឋបាលនយោបាយ និងកម្មវិធីសង្គម ដើម្បីបង្ការបទល្មើសដូចមានចែងក្នុងពិធីសារនេះ។ រដ្ឋភាគីត្រូវផ្តល់ការយកចិត្តទុកដាក់ជាពិសេស ដល់ការការពារកុមារដែលងាយរងគ្រោះបំផុតពីការអនុវត្តទាំងនោះ។

២. រដ្ឋភាគី ត្រូវលើកកំពស់ការយល់ដឹងដល់សាធារណៈជនទាំងអស់ រួមមានកុមារផង តាមរយៈការផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មាន តាមគ្រប់មធ្យោបាយសមស្រប ការអប់រំ និងការបណ្តុះបណ្តាលអំពីវិធានការបង្ការ និងអំពីឥទ្ធិពលប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់នៃបទល្មើសដូចចែងក្នុងពិធីសារនេះ។ ក្នុងការបំពេញកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួនក្រោមមាត្រានេះ រដ្ឋភាគី ត្រូវជំរុញឱ្យមានការចូលរួមពីសហគមន៍ និងជាពិសេស កុមារនិងកុមាររងគ្រោះ ក្នុងកម្មវិធីព័ត៌មាន អប់រំ និងបណ្តុះបណ្តាល រួមមាននៅថ្នាក់អន្តរជាតិផង។

៣. រដ្ឋភាគី ត្រូវចាត់វាល់វិធានការដែលអាចធ្វើបាន សំដៅធានាឱ្យមានគ្រប់ជំនួយសមស្របដល់ជនរងគ្រោះនៃបទល្មើសទាំងនោះ រួមមានការធ្វើសមាហរណកម្មពេញលេញនៃជនទាំងនោះ ទៅសង្គម និងការស្តារសម្បទាខាងរាងកាយ និងខាងផ្លូវចិត្តនៃជនទាំងនោះផង។

៤. រដ្ឋភាគី ត្រូវធានាថា កុមាររងគ្រោះនៃបទល្មើស ដូចមានចែងក្នុងពិធីសារនេះ មានសិទ្ធិទទួលបាននីតិវិធីគ្រប់គ្រាន់ ដោយមិនរើសអើង ដើម្បីជួសជុលការខូចខាតពីជនទាំងឡាយ ដែលទទួលខុសត្រូវតាមផ្លូវច្បាប់។

៥. រដ្ឋភាគី ត្រូវចាត់វិធានការសមស្រប សំដៅហាមឃាត់ឱ្យស័ក្តិសិទ្ធិ នូវការផលិត និងការផ្សព្វផ្សាយលក់សម្ភារៈជាបទល្មើស ដូចមានកំណត់ក្នុងពិធីសារនេះ។

មាត្រា ១០

១. រដ្ឋភាគី ចាត់វាល់វិធានការចាំបាច់ ដើម្បីពង្រឹងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ តាមកិច្ចព្រមព្រៀងពហុភាគី ថ្នាក់តំបន់ និងទ្វេភាគី ដើម្បីបង្ការ ស្វែងរក ស៊ើបអង្កេត ចោទប្រកាន់ និងផ្តន្ទាទោសជនដែលទទួលខុសត្រូវចំពោះអំពើពាក់ព័ន្ធការលក់កុមារ ពេស្យាកម្មកុមារ ការថតកាមសាស្ត្រកុមារ និងទេសចរណ៍ផ្លូវភេទលើកុមារ។ រដ្ឋភាគី ត្រូវលើកស្ទួយផងដែរនូវសហប្រតិបត្តិការ និងការសម្របសម្រួលអន្តរជាតិ រវាងអាជ្ញាធរ អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលជាតិ និងអន្តរជាតិ និងអង្គការអន្តរជាតិ។

២. រដ្ឋភាគី ត្រូវលើកស្ទួយសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ ដើម្បីជួយកុមាររងគ្រោះ ក្នុងការស្តារសម្បទាខាងរាងកាយ និងខាងផ្លូវចិត្ត ធ្វើសមាហរណកម្មទៅក្នុងសង្គមវិញ និងធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍។

៣. រដ្ឋភាគី ត្រូវពង្រឹងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ ដើម្បីបង្ហាញកត្តាជាដើមហេតុ ដូចជាភាពក្រីក្រ និងភាពខ្វះខាត ដែលធ្វើឱ្យកុមារងាយរងគ្រោះពីអំពើការលក់ដូរកុមារ ពេស្យាកម្មកុមារ កាមសាស្ត្រ និងទេសចរណ៍ផ្លូវភេទលើកុមារ។

៤. រដ្ឋភាគីដែលមានលទ្ធភាពធ្វើទៅបាន ត្រូវផ្តល់ជំនួយហិរញ្ញវត្ថុ បច្ចេកទេស ឬជំនួយផ្សេងទៀត តាមរយៈកម្មវិធីពហុភាគី ថ្នាក់តំបន់ ទ្វេភាគី ឬកម្មវិធីផ្សេងទៀតដែលអាចមាន។

មាត្រា ១១

គ្មានបទបញ្ញត្តិណាមួយនៃពិធីសារនេះ ប៉ះពាល់ដល់បទបញ្ញត្តិទាំងឡាយដែលនាំឱ្យសម្រេចបាននូវសិទ្ធិកុមារច្រើនជាងនេះ ដែលអាចមានចែងក្នុង :

(ក) ច្បាប់របស់រដ្ឋភាគី និង

(ខ) ច្បាប់អន្តរជាតិដែលចូលជាធរមាន សម្រាប់រដ្ឋនោះឡើយ។

មាត្រា ១២

១. រដ្ឋភាគីនីមួយៗ ក្នុងរយៈពេល ២ ឆ្នាំ ចាប់ពីពិធីសារនេះចូលជាធរមានសម្រាប់រដ្ឋនោះ ត្រូវដាក់របាយការណ៍ជូនគណៈកម្មការសិទ្ធិកុមារ ដោយផ្តល់ព័ត៌មានសព្វមុខលើវិធានការនានារបស់រដ្ឋភាគីក្នុងការអនុវត្តបទបញ្ញត្តិនៃពិធីសារនេះ។

២. បន្ទាប់ពីដាក់ជូនរបាយការណ៍សព្វមុខហើយ រដ្ឋភាគីនីមួយៗ ត្រូវបញ្ចូលទៅក្នុងរបាយការណ៍នានារបស់ខ្លួន ជូនទៅគណៈកម្មាធិការសិទ្ធិកុមារស្របតាមមាត្រា ៤៤ នៃអនុសញ្ញា នូវព័ត៌មានបន្ថែមទាក់ទងនឹងការអនុវត្តពិធីសារនេះ។ រដ្ឋភាគីផ្សេងទៀតនៃពិធីសារនេះ ត្រូវធ្វើរបាយការណ៍រៀងរាល់ ៥ ឆ្នាំម្តង។

៣. គណៈកម្មាធិការសិទ្ធិកុមារ អាចស្នើសុំឱ្យរដ្ឋភាគីផ្តល់ព័ត៌មានបន្ថែមពាក់ព័ន្ធនឹងការអនុវត្តពិធីសារនេះ។

មាត្រា ១៣

១. ពិធីសារនេះ បើកឱ្យរដ្ឋភាគីនៃអនុសញ្ញា ឬភាគីហត្ថលេខីនៃអនុសញ្ញាចុះហត្ថលេខា។

២. ពិធីសារនេះ ជាកម្មវត្ថុឱ្យសច្ចាប័ន និងបើកឱ្យចូលជាសមាជិក ចំពោះរដ្ឋភាគីនៃអនុសញ្ញា ឬភាគីហត្ថលេខីនៃអនុសញ្ញា។ លិខិតុបករណ៍ឱ្យសច្ចាប័ន ឬចូលជាសមាជិក ត្រូវតំកល់ទុកនៅនឹងអគ្គលេខាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិ។

មាត្រា ១៤

១. ពិធីសារនេះ ចូលជាធរមានក្នុងរយៈពេល ៣ ខែបន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការតំកល់លិខិតុបករណ៍ឱ្យសច្ចាប័ន ឬចូលជាសមាជិកទី ១០។

២. ចំពោះរដ្ឋនីមួយៗដែលឱ្យសច្ចាប័ន ឬចូលជាសមាជិកបន្ទាប់ពីពិធីសារនេះចូលជាធរមាន ពិធីសារនេះ ត្រូវចូលជាធរមានក្នុងរយៈពេល ១ ខែ បន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការតំកល់លិខិតុបករណ៍ឱ្យសច្ចាប័ន ឬចូលជាសមាជិករបស់រដ្ឋនោះ។

មាត្រា ១៥

១. រដ្ឋភាគី អាចប្រកាសដកខ្លួនចេញពីពិធីសារនេះបានគ្រប់ពេល ដោយការជូនដំណឹងជាលាយល័ក្ខអក្សរ ទៅអគ្គលេខាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិ ហើយអគ្គលេខាធិការ ត្រូវជូនដំណឹងពីការប្រកាសដកខ្លួននេះ ទៅរដ្ឋភាគីផ្សេងទៀតនៃអនុសញ្ញា និងរដ្ឋហត្ថលេខីទាំងអស់នៃអនុសញ្ញា។ ការប្រកាសដកខ្លួនមាន អនុភាពក្នុងរយៈពេល ១ ឆ្នាំ បន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទ ដែលអគ្គលេខាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិទទួលបានការជូនដំណឹង។

២. ការប្រកាសដកខ្លួននេះ ពុំមានអនុភាពដោះលែងរដ្ឋភាគី ឱ្យរួចផុតពីកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួនក្រោមពិធីសារនេះ ចំពោះបទល្មើសណាដែលកើតមុនកាលបរិច្ឆេទនៃការប្រកាសដកខ្លួន ចូលជាធរមានឡើយ។ ទោះតាមមធ្យោបាយណាក៏ដោយ ការប្រកាសដកខ្លួននេះ មិនប៉ះពាល់ដល់ការបន្តពិនិត្យបញ្ហាទាំងឡាយ ដែលគណៈកម្មាធិការសិទ្ធិកុមារកំពុងពិនិត្យ មុនកាលបរិច្ឆេទប្រកាសដកខ្លួនចូលជាធរមានឡើយ។

មាត្រា ១៦

១. រដ្ឋភាគី អាចស្នើសុំធ្វើវិសោធនកម្ម និងដាក់សេចក្ដីស្នើសុំនេះ ជូនអគ្គលេខាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិ។ អគ្គលេខាធិការ ត្រូវបញ្ជូនសេចក្ដីស្នើវិសោធនកម្មទៅរដ្ឋភាគី ដោយស្នើសុំឱ្យរដ្ឋភាគីបញ្ជាក់ថាតើរដ្ឋភាគីយល់ព្រមឱ្យមានសន្និសីទនៃរដ្ឋភាគីទាំងអស់ ដើម្បីពិនិត្យ និងបោះឆ្នោតលើសេចក្ដីស្នើសុំឬទេ។ ក្នុងរយៈពេល ៤ ខែ បន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការឆ្លើយឆ្លងនោះ ក្នុងករណីមានសំឡេង ១ ភាគ ៣ យ៉ាងតិចនៃរដ្ឋភាគីប្រកាស យល់ព្រមឱ្យមានសន្និសីទ អគ្គលេខាធិការត្រូវកោះធ្វើសន្និសីទ ក្រោមការឧបត្ថម្ភរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ។ វិសោធនកម្ម ដែលបានអនុម័តដោយមតិភាគច្រើននៃរដ្ឋភាគីវត្តមាន និងបានបោះឆ្នោតក្នុងសន្និសីទ ត្រូវដាក់ជូនមហាសន្និបាតសហប្រជាជាតិ ដើម្បីសុំការយល់ព្រម។

២. វិសោធនកម្មដែលបានអនុម័តស្របតាមកថាខណ្ឌ ១ នៃមាត្រានេះ ត្រូវចូលជាធរមាននៅពេលវិសោធនកម្មនេះ ទទួលបានការយល់ព្រមពីមហាសន្និបាត និងបានទទួលយកដោយមតិភាគច្រើន ២ ភាគ ៣ នៃរដ្ឋភាគី។

៣. នៅពេលវិសោធនកម្មចូលជាធរមានហើយ វិសោធនកម្មនោះ នឹងក្លាយជាកាតព្វកិច្ចសម្រាប់រដ្ឋភាគីដែលយល់ព្រមទទួលយកវិសោធនកម្មនោះ រដ្ឋភាគីក្រៅពីនេះ នៅតែចងភ្ជាប់ដោយបទបញ្ញត្តិនៃពិធីសារនេះ និងវិសោធនកម្មមុនៗ ដែលរដ្ឋភាគីនោះបានយល់ព្រមទទួលយក។

មាត្រា ១៧

១. ពិធីសារនេះ ដែលមានអត្ថបទជាភាសាអារ៉ាប់ ចិន អង់គ្លេស បារាំង រុស្ស៊ី និងអេស្ប៉ាញ៉ុល មានតម្លៃស្មើគ្នា និងត្រូវដឹកល់ទុកនៅប័ណ្ណសារដ្ឋាននៃអង្គការសហប្រជាជាតិ។

២. អគ្គលេខាធិការសហប្រជាជាតិ ត្រូវបញ្ជូនសេចក្ដីចម្លងនៃពិធីសារនេះ ដោយមានបញ្ជាក់ការចម្លងស្របតាមច្បាប់ដើម ជូនរដ្ឋភាគីទាំងអស់នៃអនុសញ្ញា និងរដ្ឋហត្ថលេខីទាំងអស់នៃអនុសញ្ញា។

----------//-----------